OLSZTYŃSKI

DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr 19 (75) Olsztyn, dnia 5 października 1949 r. Rok V

TREŚĆ. — DZIAŁ URZĘDOWY.

ZARZĄDZENIA, OKÓLNIKI I PISMA OKÓLNE.

Dział urzędowy

Poz. 149.

ZARZĄDZENIE WOJEWODY OLSZTYŃSKIEGO z dnia 2 sierpnia 1949 r. w sprawie reorganizacji Wydziału Odbudowy w Urzędzie Wojewódzkim Olsztyńskim i referatów odbudowy w starostwach powiatowych.

(Nr O. Org. 17/22/49 r.).

Na podstawie art. 36 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dn. 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 80, poz. 555), § 40 i § 42 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 13 sierpnia 1931 r. w sprawie organizacji urzędów wojewódzkich oraz trybu załatwiania spraw w tych urzędach (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 611) oraz na podstawie zarządzenia Ministra Budownictwa i Ministra Administracji Publicznej z dn. 28 czerwca 1949 r. w sprawie reorganizacji Wydziałów Odbudowy w Urzędach Wojewódzkich i referatów odbudowy w starostwach powiatowych zarządzam co następuje:

§ 1. Wydział Odbudowy w Urzędzie Wojewódzkim otrzymuje nazwę: „Wydział Budownictwa“ (Znak „Bud“), Referat Odbudowy w starostwie pow. otrzymuje nazwę: „Referat Budownictwa“ (Znak „Bud“).

§ 2. Z zakresu działania Wydziału Budownictwa wyłącza się sprawy: zarządu nieruchomości państwowych, sprawy związane z wykonaniem dekretu z dn. 28 lipca 1948 r. o najmie lokali (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 259), sprawy przedsiębiorstw, urządzeń i zakładów użyteczności publicznej, sprawy terenów zielonych i sprawy grobownictwa wojennego.

Sprawy nadzoru techniczno-budowlanego w wymienionych dziedzinach pozostają nadal w zakresie kompetencji Wydziału Budownictwa.

§ 3. Oddział Gospodarki Domów Mieszkalnych i Zarządu Nieruchomości Państwowych, utworzony w Wydziale Odbudowy zarządzeniem Wojewody Olsztyńskiego z dnia 10 maja 1949 r. znosi się, a czynności jego przekazuje się Wydziałowi Ogólnemu i Wydziałowi Samorządowemu.

§ 4. W Wydziale Ogólnym tworzy się oddział Zarządu Nieruchomości Państwowych (Znak „O. Nier“), którego zakres działania obejmuje następujące czynności:

1) Opracowywanie preliminarzy budżetowych i dysponowanie kredytami z zakresu zarządu, konserwacji i drobnych remontów budynków, stanowiących własność Państwa, względnie zajętych przez urzędy i instytucje państwowe oraz na mieszkania służbowe,

2) sprawy administracji tymi nieruchomościami,

3) sprawy przydziału pomieszczeń w budynkach państwowych,

4) ustalanie czynszów i opłat dzierżawnych w tych nieruchomościach,

5) Wnioski w sprawie dzierżawy i sprzedaży nieruchomości państwowych, kupna i dzierżawy nieruchomości prywatnych przez Skarb Państwa.

§ 5. W Wydziale Samorządowym w Oddziale Spraw Społecznych i Gospodarczych Samorządu wprowadza się grupę spraw gospodarki domów mieszkalnych o następującym zakresie czynności:

1) organizacja i instruowanie władz czynszowych oraz nadzór nad działalnością tych władz,

2) nadzór nad działalnością samorządowych przedsiębiorstw administrujących nieruchomościami mieszkalnymi,

3) opracowywanie preliminarzy i dysponowanie kredytami Funduszu Gospodarki Mieszkaniowej,

4) kontrola nad wpływami F. G. M.,

5) sprawy wynikające z wykonania dekretu z dn. 28 lipca 1948 r. o najmie lokali (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 259) oraz opartych na nim rozporządzeń wykonawczych.

Sprawy przedsiębiorstw i zakładów użyteczności publicznej oraz sprawy terenów zielonych obejmuje grupa spraw gospodarczych samorządu w wymienionym wyżej Oddziale.

§ 6. W Wydziale Społeczno-Politycznym w Oddziale Spraw Społecznych i Politycznych wprowadza się grupę spraw grobownictwa wojennego, obejmującą następujące czynności:

1) preliminarze budżetowe i dysponowanie kredytami z zakresu grobownictwa wojennego,

2) ekshumacje,

3) ewidencja cmentarzy wojennych,

4) komasacje cmentarzy wojennych, sprawy gruntów prywatnych pod cmentarzami wojennymi,

5) opieka nad grobami i cmentarzami wojennymi.

§ 7. Personel załatwiający dotychczas w Wydziale Budownictwa czynności przekazane innym wydziałom przechodzi do tych wydziałów. Akta spraw z zakresu przekazanego innym wydziałom przejmą protokólarnie odnośne wydziały.

§ 8. Sprawy przejęte przez Ministerstwo Administracji Publicznej, a należące do właściwości starostw powiatowych będą do czasu dalszych zarządzeń załatwiane przez referat budownictwa w starostwie.

§ 9. Postanowienia Statutu Organizacyjnego Urzędu Wojewódzkiego Olsztyńskiego, zawarte w § 19, dotyczące szczegółowego podziału czynnoci Wydziału Odbudowy oraz w § 12, dotyczące szczegółowego podziału czynności Wydziału Samorządowego ulegają odpowiednim wyżej zaznaczonym zmianom.

Wojewoda: w/z (—) **J. Szymonik**, Wicewojewoda

Poz. 150.

ZARZĄDZENIE WOJEWODY OLSZTYŃSKIEGO

z dnia 5 września 1949 roku w sprawie „Dwutygodniowej Jesiennej Akcji Czystości".

(Nr Z. S./II/4-57/49).

Powołując się na przepisy Ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i ich zwalczaniu (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 198), Rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 28 września 1935 roku o utrzymaniu porządku i czystości w miejscach publicznych i niektórych miejscach prywatnych (Dz. U. R. P. Nr 76, poz. 746), Rozporządzenie Prezydenta R. P. z dnia 16 marca 1928 roku o usuwaniu nieczystości i wód opadowych (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 311), oraz na Okólnik Nr 25 Prezesa Rady Ministrów R. P. z dnia 10 lipca 1946 r. w sprawie podniesienia stanu sanitarnego Kraju (Dz. Min. Zdrowia Nr 13/46). Zarządzam przeprowadzenie w czasie od dnia 2 października do dnia 15 października 1949 r. „Dwutygodniowej Jesiennej Akcji Czystości", celem oczyszczenia miast i osiedli wiejskich, położonych na terenie Województwa Olsztyńskiego ze śmieci i odpadków organicznych.

Do akcji tej wzywam właścicieli nieruchomości zamieszkałych w granicach Województwa Olsztyńskiego oraz wszelkie instytucje państwowe, samorządowe, publiczno-prawne, zrzeszenia polityczno-społeczne, przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe, związki sportowe i koła młodzieżowe.

Do obowiązku wszystkich właścicieli nieruchomości oraz instytucji, zrzeszeń, przedsiębiorstw, kół i związków w okresie wyżej wymienionej akcji czystości należeć będzie usunięcie z parcel, podwórzy, składów, sklepów, piwnic i strychów nagromadzonych tam śmieci i odpadków, szczególnie odpadków pochodzenia organicznego, które w myśl otrzymanych od właścicieli, względnie administratorów nieruchomości zleceń, zgromadzić należy w miejscu wyznaczonym. W żadnym wypadku nie wolno śmieci wyrzucać w obręb domów zniszczonych (ruin) lub do rzek, kanałów i stawów.

W ramach wyżej wymienionej „Dwutygodniowej Jesiennej Akcji Czystości", mieszkańcy Województwa Olsztyńskiego są obowiązani na swoich posesjach do zebrania śmieci i odpadków szczególnie pochodzenia organicznego na przeznaczonym do tego celu miejscu.

W wypadku, gdy zarządy miejskie, względnie gminy z powodu niemożności wywozu zebranych śmieci, zarządzą ich zakopanie, właściciele nieruchomości są obciążeni obowiązkiem zakopania tych śmieci.

W domach zajętych przez osoby prawne zarówno prawa publicznego jak i prywatnego, oczyszczanie winno być dokonane według powyższych zasad we własnym zakresie pod odpowiedzialnością osobistą kierowników danej instytucji.

Wykonanie niniejszego zarządzenia będzie kontrolowane przez specjalne komisje sanitarne wojewódzkie i powiatowe.

Winni naruszenia względnie nie wykonania niniejszego zarządzenia na podstawie art. 28, ust. 1 Ustawy z dnia 21. II. 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 198), oraz art. 1 i 3 Dekretu z dnia 26. IV. 1948 r. (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 161/48) o podwyższeniu grzywien, kar pieniężnych, kar porządkowych oraz nawiązek, podlegają karze aresztu do 3-ch miesięcy i grzywny do 150.000 zł, lub obu karom łącznie.

Do orzekania w sprawach powyższych przekroczeń powołane są władze administracji ogólnej.

W o j e w o d a (—) M. Moczar, Gen. Bryg.

Poz. 151.

ZARZĄDZENIE WOJEWODY OLSZTYŃSKIEGO

z dnia 27 września 1949 r. w sprawie zniesienia Wydziału Samorządowego w Urzędzie Wojewódzkim Olsztyńskim i utworzenia na jego miejsce Wydziału Administracji i Finansów Komunalnych i Wydziału Gospodarki Komunalnej oraz utworzenia w Wydziale Ogólnym Oddziału Podziału Administracyjnego.

(Nr O. Org. 17/32/49 r.).

Na podstawie art. 36, p. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr 80, poz. 555 z 1936 r.), §§ 40, 41 i 42 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 13 sierpnia 1931 r. w sprawie organizacji urzędów wojewódzkich (Dz. U. R. P. Nr 76, poz. 611) oraz okólnika Nr 87 Ministra Administracji Publicznej z dn. 9. IX. 1949 r. Nr Orp. III. 5-3208-1 w sprawie zmiany w organizacji wewnętrznej urzędów wojewódzkich zarządzam co następuje:

§ 1. Znosi się z dniem 1-go października 1949 r. Wydział Samorządowy w Urzędzie Wojewódzkim Olsztyńskim, a na jego miejsce tworzy się: Wydział Administracji i Finansów Komunalnych oraz Wydział Gospodarki Komunalnej.

§ 2. Wydział Administracji i Finansów Komunalnych (Znak „Adm. F. K.") obejmuje sprawy ustrojowe związków samorządu terytorialnego, sprawy herbów, pieczęci i odznak dla jednostek samorządowych, sprawy gromad i sołtysów, sprawy tworzenia, znoszenia i wydzielania z powiatów miast, sprawy związków międzykomunalnych, sprawy wewnętrznej organizacji biur i urzędów komunalnych, sprawy osobowe członków samorządowych organów wykonawczych i pracowników samorządowych z wyjątkiem spraw, wchodzących w zakres działania Wydziału Gospodarki Komunalnej i Wydziału Personalnego, sprawy danin komunalnych i świadczeń w naturze, sprawy budżetów i zamknięć rachunkowych oraz sprawy rachunkowo-kasowe związków samorządowych, z wyjątkiem przedsiębiorstw i urządzeń komunalnych, sprawy związane z działalnością administracyjną i społeczną związków samorządowych, sprawy mieszkaniowe, wynikające ze stosowania dekretu o publicznej gospodarce lokalami, sprawy gospodarcze i majątkowe tych związków z wyjątkiem spraw, wchodzących w zakres działania Wydziału Gospodarki Komunalnej, oraz załatwianie czynności biurowych organów ustrojowych samorządu wojewódzkiego.

§ 3. Wydział Administracji i Finansów Komunalnych dzieli się na oddziały:

1) Organizacji Samorządu (Znak „Adm. F. K. Org"),
2) Finansowo-Budżetowy (Znak „Adm. F. K. B."),
3) Administracyjno-Społeczny (Znak „Adm. F. K. Sp").

§ 4. Wydział Gospodarki Komunalnej obejmuje sprawy związane z planowaniem gospodarczym i inwestycyjnym oraz zaopatrzeniem w zakresie gospodarki komunalnej, sprawy organizacji, administracji oraz sprawy finansowo-gospodarcze przedsiębiorstw i urządzeń komunalnych, sprawy zatrudnienia i płac pracowników przedsiębiorstw i urządzeń komunalnych, sprawy techniczne komunalnych zakładów i urządzeń użyteczności publicznej, sprawy techniki sanitarnej gmin miejskich i wiejskich, sprawy ochrony wód publicznych przed zanieczyszczeniem, sprawy terenów zielonych oraz wszystkie sprawy z zakresu gospodarki mieszkaniowej, załatwiane w danym Oddziale Gospodarki Domów Mieszkalnych i Zarządu Nieruchomości Państwowych, z wyjątkiem spraw przekazanych nowoutworzonemu Oddziałowi Zarządu Nieruchomości Państwowych w Wydziale Ogólnym.

Sprawy nadzoru techniczno-budowlanego nie należą do zakresu działania Wydziału Gospodarki Komunalnej.

§ 5. Wydział Gospodarki Komunalnej (Znak „Gosp. Kom." dzieli się na oddziały:

1) Planowania Gospodarczego (Znak „Gosp. Kom. Plan"),
2) Przedsiębiorstw i Urządzeń Komunalnych (Znak „Gosp. Kom. Przeds."),
3) Techniki Urządzeń Komunalnych (Znak „Gosp. Kom. Techn."),
4) Gospodarki Mieszkaniowej (Znak „Gosp. Kom. Mieszk").

§ 6. Koordynację działalności obu wyżej wymienionych Wydziałów poruczam czasowo Ob. Naczelnikowi A. Horawskiemu.

§ 7. W Wydziale Ogólnym tworzy się Oddział Podziału Administracyjnego (Znak „O.P.A."), którego zakres działania obejmuje sprawy tworzenia, znoszenia i zmian granic: gromad, gmin i powiatów oraz zmian granic województw, miast, które to sprawy należą do zakresu czynności Wydziału Administracji i Finansów Komunalnych.

§ .8 Szczegółowy podział czynności dla wyżej wymienionych jednostek organizacyjnych zostanie ustalony oddzielnym zarządzeniem.

W o j e w o d a (—) M. Moczar, Gen. Bryg.

Poz. 152.

Olsztyn, dnia 16 września 1949 r.

WOJEWODA OLSZTYŃSKI
Nr AP—C—20/54.

Stwierdzenie obywatelstwa polskiego.

Do Ob. Ob. Starostów Powiatowych
i Prezydenta m. Olsztyna.

PISMO OKÓLNE

Na podstawie przeprowadzonych w terenie inspekcji, stwierdzam, że władze administracji ogólnej I-szej instancji wydają w wielu wypadkach poświadczenia obywatelstwa bez zachowania przepisowej procedury i bez należytego udokumentowania przez petenta posiadanego prawa.

W związku z powyższym przypominam, co następuje:

Poświadczenie obywatelstwa jest aktem deklaratoryjnym, to jest stwierdzającym fakt posiadania przez daną osobę obywatelstwa Państwa Polskiego z samego prawa — w przeciwieństwie do aktów uznania i nadania obywatelstwa, które mają charakter konstytutywny, władzą rzeczowo właściwą do wydania poświadczenia obywatelstwa jest w powiecie — starosta powiatowy, a w miastach wydzielonych — prezydent miasta, jako powiatowa władza administracji ogólnej.

Władzą miejscowo właściwą jest władza, na obszarze której strona ma miejsce stałego zamieszkania.

Prawo podmiotowe do żądania poświadczenia obywatelstwa ma każda osoba której obywatelstwo to służy na podstawie:

a) ustawy z dnia 20 stycznia 1920 r. o obywatelstwie Państwa Polskiego (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 44),

b) ustawy z dnia 28 kwietnia 1946 r. o obywatelstwie Państwa Polskiego osób narodowości polskiej, zamieszkałych na obszarze Ziem Odzyskanych (Dz. U.R.P. Nr 15 poz. 106),

c) dekretu z dnia 22 października 1947 r. o obywatelstwie Państwa Polskiego osób narodowości polskiej, zamieszkałych na obszarze b. Wolnego Miasta Gdańska (Dz. U. R. P. Nr 65, poz. 368).

Osoby, którym służy obywatelstwo polskie na zasadzie ustawy z dnia 20 stycznia 1920 r. (Dz. U.R.P. Nr 7, poz. 44), winny prawo to wykazać przez przedłożenie dokumentu urodzenia, wyciągu z ksiąg ludności stałej b. królestwa Polskiego, ewentualnie dowodu swojszczyzny jednej z gmin na obszarze Państwa Austriackiego lub Węgierskiego, względnie dowodu stałego zamieszkania na obszarze byłego zaboru pruskiego w czasie od 1 stycznia 1908 r. do 10 stycznia 1920 r. lub poświadczenie zapisania do gminy miejskiej (wiejskiej), albo do jednej z organizacji stanowych na ziemiach b. Cesarstwa Rosyjskiego, jakie wchodzą w skład Państwa Polskiego. Nadto, jeśli stronie służy obywatelstwo polskie na podstawie pkt. 2 art. 2 ustawy z dnia 20 stycznia 1920 r., lub na mocy traktatów międzynarodowych, winna ona to wykazać odpowiednimi dokumentami. Gdyby wydobycie tych dokumentów było niemożliwe lub połączone z wielkimi trudnościami, względnie narażało stronę na niewspółmiernie wysokie koszty, należy na okoliczności, które mają być stwierdzone brakującym dokumentom, przesłuchać protokularnie dwóch wiarogodnych świadków.

Jeśli strona twierdzi, że nabyła obywatelstwo przez uprawnienie, przesposobienie lub zamążpójście, winna to udowodnić odpowiednim dokumentem lub w ostateczności zeznaniami świadków.

W wypadku, gdy petent wykaże odpowiednim dokumentem, że miał przed 1 września 1939 r. stwierdzone obywatelstwo polskie, należy dokument ten przyjąć za podstawę do wydania nowego poświadczenia obywatelstwa, a oryginał tego dokumentu lub jego uwierzytelniony odpis dołączyć do akt. O ile poświadczenie obywatelstwa ma również obejmować żonę petenta lub jego nieletnie dzieci, należy żądać przedłożenia dokumentu ślubu, oraz metryk urodzenia dzieci lub dowodów pośrednich, względnie przesłuchać na każdą okoliczność wiarogodnych świadków.

Celem stwierdzenia czy dana osoba nie utraciła obywatelstwa polskiego w czasie okupacji, względnie czy nie należała do jednej z grup niemieckiej listy narodowej lub uprzywilejowanej, należy żądać przedłożenia dowodu jakim osoba ta legitymowała się w czasie okupacji, a w wypadku stwierdzenia przynależności do niemieckiej grupy narodowej, należy postąpić w myśl Okólnika Nr 58 z dnia 25 sierpnia 1947 r. L. dz. IV.AA.5616, ogłoszonego w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Administracji Publicznej Nr 10/47, przy czym będą tu miały zastosowanie art. 10 i 11, dekretu z dnia 28 czerwca 1946 r. o odpowiedzialności karnej za odstępstwo od narodowości w czasie wojny 1939—1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 237). A więc osoby, które zgłosiły w czasie wojny 1939—1945 r. przynależność do narodowości niemieckiej lub uprzywilejowanej przez okupanta, winny przedłożyć zaświadczenie od właściwego prokuratora, że postępowanie karne zostało umorzone, a jeśli postępowanie jeszcze w dalszym ciągu się toczy, należy na wydanym poświadczeniu obywatelstwa umieścić następującą uwagę:

„Przeciwko ob. XY wszczęte jest postępowanie karne na podstawie dekretu z dnia 28 czerwca 1946 r. o odpowiedzialności karnej za odstępstwo od narodowości w czasie wojny 1939—1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 237)".

Postanowienia Sądów Grodzkich o rehabilitacji oraz zaświadczenia (t. zw. zaświadczenia stałe), stwierdzające złożenie deklaracji wierności Narodowi i Demokratycznemu Państwu Polskiemu, wydane w okresie obowiązywania ustawy z dnia 6 maja 1945 r. (Dz. U.R.P. Nr 17, poz. 96) mają moc postanowienia stwierdzającego, że czyn polegający na zgłoszeniu przynależności do narodowości niemieckiej — nie podlega ściganiu, wymienione postanowienia sądów grodzkich i zaświadczenia stałe nie są same przez się dowodem posiadania obywatelstwa polskiego, a jedynie dowodem oczyszczenia z zarzutu odstępstwa od narodowości polskiej. W wypadkach takich, należy przeprowadzić normalne postępowanie, celem ustalenia posiadanego przez stronę prawa obywatelstwa Państwa Polskiego a odnośne postanowienie Sądu, względnie zaświadczenie stałe dołączyć do akt, w oryginale lub w uwierzytelnionym odpisie. W każdym wypadku należy zażądać przedłożenia poświadczenia zamieszkania.

Stosownie do umowy repatriacyjnej polsko-radzieckiej z dnia 6 lipca 1945 r., osoby narodowości polskiej i żydowskiej (zamieszkałe na terenach przyłączonych do ZSRR), które posiadały do dnia 17 września 1939 r. obywatelstwo polskie, mogły wyrazić życzenie i uzyskały pozwolenie przesiedlenia ich na terytorium Polski. Życzenie to ma, charakter opcji na rzecz obywatelstwa Państwa Polskiego, a karta ewakuacyjna będzie podstawą do żądania wydania poświadczenia obywatelstwa polskiego. (Okólnik Nr 8 z dnia 11 lutego 1948 r. w sprawie stwierdzenia obywatelstwa osób repatriowanych z ZSRR do Polski (Dz. U.M.A.P. Nr 3/48).

Przy wydawaniu poświadczeń obywatelstwa osobom zweryfikowanym winna być zachowana następująca procedura:

W myśl ustawy wyżej cytowanej z dnia 28 kwietnia 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 15, poz. 106) oraz dekretu z dnia 22 października 1947 r. (Dz. U.R.P. Nr 65, z dnia 22 października 1947 r. (Dz. U.R.P. Nr 65, poz. 378) prawo obywatelstwa polskiego służy każdej osobie która:

1) miała stałe miejsce zamieszkania przed dniem 1 stycznia 1945 r. na obszarze Ziem Odzyskanych względnie przed 1 września 1939 r. na terenie b. Wolnego Miasta Gdańska,

2) udowodniła swą polską narodowość,

3) uzyskała stwierdzenie swej polskiej przynależności narodowej przez władze administracji ogólnej I-szej instancji,

4) złożyła deklarację wierności Narodowi i Demokratycznemu Państwu Polskiemu.

Po uzyskaniu przez stronę decyzji, stwierdzającej jej polską przynależność narodową, może ona ubiegać się o wydanie poświadczenia obywatelstwa polskiego. O ile właściwą terytorialnie do wydania poświadczenia obywatelstwa jest ta sama władza administracji ogólnej I-szej instancji, która wydała decyzję stwierdzającą polską przynależność narodową strony, to wystarczy, jeżeli strona powoła się na date i nr decyzji. Wszelkie potrzebne dokumenty bowiem przedłożyła, z reguły, już w podaniu o stwierdzenie polskiej przynależności narodowej. Gdyby się okazało, że w aktach weryfikacyjnych nie ma wszystkich wymaganych dokumentów, należy stronę wezwać do uzupełnienia ich (np. metryk urodzenia, ewent. metryki ślubu, w każdym wypadku poświadczenie obecnego miejsca zamieszkania itp.).

Gdy na skutek zmiany miejsca zamieszkania strony — już po uzyskaniu decyzji o polskiej przynależności narodowej — sprawa o wydanie poświadczenia obywatelstwa należy do innej terytorialnie władzy administracji ogólnej I-szej instancji, władza ta winna zażądać akt, dotyczących stwierdzenia polskiej przynależności narodowej i wziąć je za podstawę do wydania poświadczenia obywatelstwa.

Przed wydaniem poświadczenia obywatelstwa władza sprawdza:

a) czy strona rzeczywiście w jakimkolwiek czasie przed dniem 1 stycznia 1945 r. posiadała stałe miejsce zamieszkania na obszarze Ziem Odzyskanych, względnie przed dniem 1 września 1939 r. na terenie b. Wolnego Miasta Gdańska. Podstawą do stwierdzenia tego faktu będą załączone w aktach weryfikacyjnych lub przedłożone przez stronę dokumenty. O ile dowody te okażą się niewystarczające, a strona dalszych przedłożyć nie może, należy dochodzenie uzupełnić wywiadem urzędowym i ewentualnie również przesłuchaniem świadków,

b) czy istnieje decyzja właściwej władzy w przedmiocie stwierdzenia polskiej przynależności narodowej i czy decyzja władzy, stwierdzająca polską przynależność narodową strony, wydana została na podstawie opinii Komisji Weryfikacyjnej, była już zakończona, należy stwierdzić czy decyzja zapadła po zasięgnięciu opinii prezydium gminnej (miejskiej) rady narodowej stałego zamieszkania strony w chwili wydania decyzji o jej polskiej przynależności narodowej, oraz opinii prezydium gminnej (miejskiej) rady narodowej ostatniego miejsca zamieszkania z okresu przed 1 stycznia 1945 r., względnie przed 1 września 1939 r.

c) przy aktach znajduje się deklaracja wierności Narodowi i Demokratycznemu Państwu Polskiemu. W razie bra-

ku jej, należy żądać dodatkowo złożenia przez stronę i to przed wydaniem poświadczenia obywatelstwa.

Wielkim utrudnieniem dla ludności jest to, że niektóre powiatowe władze administracji ogólnej żądają rygorystycznie urzędowych tłumaczeń wszelkich przedkładanych dokumentów obcych i to wówczas, gdy dany urzednik tym jezykiem włada. Przysięgli tłumacze pobierają za to względnie wysokie wynagrodzenie. W sumie obciążą to stronę do tego stopnia, że nieraz będzie zmuszona zaniechać dalszych starań o poświadczenie obywatelstwa. Zwracając na powyższe uwagę, przypominam że przepisy o postępowaniu administracyjnym nie stoją na przeszkodzie, aby urzędnik we własnym zakresie stwierdził zgodność tłumaczeń, względnie odpisów z oryginałami. To też należy stronom umożliwić robienie we własnym zakresie odpisów w danym języku, a urzędnik umieści na tym odpowiednie adnotacje.

Poświadczenie obywatelstwa, może być wydane wyłącznie w formie określonej w art. 11 rozporządzenia ministerialnego z dnia 7 czerwca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 320) i winno być zapisane do rejestru poświadczeń i aktów uznania obywatelstwa z zaznaczeniem w rubryce „Uwagi" na jakiej zasadzie dana osoba posiada obywatelstwo polskie. Po dokonaniu tych czynności należy niezwłocznie zawiadomić właściwe biuro meldunkowe o wydanym poświadczeniu.

Wojewoda (—) **M. Moczar**, Gen. Bryg.

Poz. 153.

Olsztyn, dnia 5 września 1949 r.

URZĄD WOJEWÓDZKI OLSZTYŃSKI
Wydział Administracyjno-Prawny
Nr AP-C-25/56.

Wydawanie odpisów zupełnych z akt stanu cywilnego, sporządzonych w języku niemieckim.

Do Ob. Ob. Starostów Powiatowych, Prezydenta m. Olsztyna, Burmistrzów i Wójtów oraz wszystkich urzędników stanu cywilnego.

Urząd Wojewódzki podaje do wiadomości i stosowania, że Ministerstwo Administracji Publicznej w porozumieniu z Ministerstwem Sprawiedliwości zarządziło, (okólnik Nr 77 z dnia 17 sierpnia 1949 r. Dziennik Urzędowy M. A. P. poz. 259) aby odpisy zupełne z akt stanu cywilnego, sporządzone w języku niemieckim były wydawane w dosłownym przekładzie na język polski.

Po sporządzonym w ten sposób odpisem zupełnym winna być umieszczona klauzula, że jego treść jest zgodna z treścią aktu sporządzonego w księdze stanu cywilnego w języku niemieckim.

Za Wojewodę: (—) **Mgr E. Klimek**, Nacz. Wydz.

Poz. 154.

Olsztyn, dnia 5 września 1949 r.

WOJEWODA OLSZTYŃSKI
Nr AP-C-37/20.

Sprawozdawczość statystyczna zarządów miejskich i gminnych (biur ewidencji ludności o ruchu i stanie liczebnym ludności).

Do Ob. Ob. Starostów Powiatowych, Prezydenta m. Olsztyna, Burmistrzów i Wójtów.

Przypominam, że dnia 1 lipca b. r. weszło w życie zarządzenie Przewodniczącego Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 11. IV. 1949 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Administracji Publicznej w sprawie sprawozdawczości statystycznej zarządów miejskich i gminnych (biur ewidencji ludności) o ruchu i stanie liczebnym ludności (Dz. Urz. Min. Adm. Publ. Nr 19, poz. 104).

W celu jednolitego wykonania powołanego zarządzenia Główny Urząd Statystyczny opracował i uzgodnił z Ministrem Administracji Publicznej wytyczne dla zarządów miejskich i gminnych oraz formularze sprawozdań.

W przytoczonych wytycznych i wskazówkach został podany szczegółowy tok czynności, jaki należy stosować w pracach nad sprawozdawczością statystyczną.

Badanie stanu prac wykazało, że znaczna część gmin miejskich i wiejskich nie przystąpiła do bieżących notowań ruchu ludności, będących punktem wyjściowym i podstawą sprawozdań.

Wobec powyższego polecam Ob. Ob. Burmistrzom i Wójtom ściśle przestrzeganie wspomnianych wskazówek Głównego Urzędu Statystycznego, w szczególności zaś zarządzenie, dokonywania codziennych notowań ruchu ludności. Ob, Ob. Starostom polecam dokonywania kontroli gmin w zakresie objętym zarządzeniem z dnia 11. IV. b. r. oraz wytycznymi i wskazówkami Głównego Urzędu Statystycznego i czynię Ich odpowiedzialnymi za należyte i terminowe wykonanie powyższego.

Wojewoda (—) **M. Moczar**, Gen. Bryg.

Poz. 155.

Olsztyn, dnia 23 czerwca 1949 r.

URZĄD WOJEWÓDZKI OLSZTYŃSKI
Wydział Zdrowia
Nr Z. S. II./5-15/49.

PRZEPISY SANITARNE
obowiązujące na terenie Województwa Olsztyńskiego.

Powołując się na pismo okólne Min. Spraw Wewnętrznych z dnia 17. X. 1928 r. Nr Z. H./4796/28 w sprawie sprzedaży i przewożenia artykułów żywności, Urząd Wojewódzki Olsztyński podaje do wiadomości i stosowania obowiązujące przepisy sanitarne w sklepach spożywczych na terenie Województwa Olsztyńskiego zatwierdzone przez Olsztyńską Wojewódzką Radę Narodową z dnia 29 sierpnia 1949 r. — (prot. Nr 31).

§ 1. Sklep musi być czysty.

§ 2. Sklep powinien być widny, obszerny, suchy i powinien posiadać możność łatwego przewietrzenia.

§ 3. Lokal sklepowy nie może się łączyć bezpośrednio z mieszkaniem prywatnym.

§ 4. Podłoga sklepu winna być szczelna, gładka, łatwo zmywalna (może być drewniana malowana farbą olejną).

§ 5. Ściany winny być malowane farbą klejową na kolor jasny i zaopatrzone w lamperie olejne jasnego koloru do wysokości półtora metra od podłogi.

§ 6. Lady winny być szczelne, łatwo zmywalne, z drzewa niesmolistego, marmuru lub terakoty i nie pokryte blachą.

§ 7. Do przechowywania produktów spożywczych bez opakowania (nabiał, drobne pieczywo, napoczęte wędliny itp.) w sklepie powinny się znajdować oszklone gabloty.

§ 8. Do układania pieczywa mają służyć półki z drzewa niesmolistego, gładkie, łatwo zmywalne. Zabrania się układania pieczywa pod kontuarem.

§ 9. Sklep musi być zaopatrzony w umywalkę z wodą bieżącą o pojemności rezerwuaru conajmniej 10 litrów. W domach posiadających wodociąg, umywalka powinna być włączona do sieci wodociągowo-kanalizacyjnej. Przy umywalce powinien być stale czysty ręcznik i mydło do mycia rąk.

§ 10. Personel sklepowy podlega czterokrotnemu w ciągu roku urzędowemu badaniu lekarskiemu (5 stycznia, 5 kwietnia, 5 lipca, 5 października). Termin badań musi być ściśle przestrzegany. W razie stwierdzenia przez organa kontroli sanitarnej podejrzenia istnienia jednej z chorób wykluczających możliwość pracy w sklepie spożywczym, lub w razie wątpliwości innych, odnośnie stanu zdrowia personelu — może organ kontrolny zażądać wykazania się aktualnym świadectwem lekarskim.

§ 11. Personel sklepowy podlega obowiązkowi szczepień ochronnych i musi ściśle i terminowo wykonywać wszelkie zarządzenia władz sanitarnych.

§ 12. Personel sklepowy winien być w czasie pracy zaopatrzony w czyste białe płaszcze ochronne z długimi rękawami i czyste białe chustki lub czepki na głowach.

§ 13. W pomieszczeniach sąsiadujących ze sklepem, lub w sklepie, winna znajdować się szafka na wierzchnią odzież pracownika z oddzielnym przedziałem na odzież roboczą i ochronną.

§ 14. Przyjmowanie pieniędzy przez personel, dotykający artykułów spożywczych jest ze względów higienicznych, niewskazane. Do przyjmowania pieniędzy i wydawania reszty konieczna jest obecność osoby specjalnie się tym trudniącej.

§ 15. Wszystkie narzędzia, służące do krajania, nabierania, ważenia itp. produktów spożywczych muszą być czyste, szczelne, łatwo zmywalne.

§ 16. Papier do opakowania musi być czysty. Zabrania się używania makulatury do opakowywania artykułów spożywczych.

§ 17. Do przechowywania mleka przeznaczonego do sprzedaży na miarę, ma być używane specjalne naczynie czyste, szczelne, zaopatrzone w przykrywę i w miarkę — chochlę do nabierania mleka, która powinna się stale znajdować wewnątrz naczynia.

§ 18. Sprzedaż warzywa w sklepach z artykułami spożywczymi może być tolerowana tylko w ograniczonej ilości. Warzywa muszą być umieszczone na specjalnym stoisku i w wydzielonym na ten cel miejscu w sklepie.

§ 19. Wystawa w sklepie spożywczym winna być ze wszystkich stron szczelnie osłonięta (rodzaj gabloty), celem zabezpieczenia znajdujących się tam produktów przed kurzem i muchami.

§ 20. W sklepie winny się znajdować w dostatecznej ilości spluwaczki napełnione roztworem płynu dezynfekującego (bez zapachu) umieszczone w dostępnym miejscu na wysokości 3/4 metra od podłogi, codziennie opróżniane i myte.

§ 21. Na właściwych miejscach powinny się znajdować napisy następującej treści: „Pluć tylko do spluwaczki" — „Nie dotykać produktów spożywczych" — a u wejścia „Uprasza się o wycieranie obuwia".

§ 22. W sklepie winna się znajdować na widocznym miejscu książka kontroli sanitarnej, służąca zarówno jako książka zażaleń dla wpisywania sanitarnych zażaleń przez kupujących, jak i książka do której sanitarne organa kontrolne wpisywać będą swoje służbowe uwagi i zlecenia, podpisywane przez odpowiedzialnego kierownika sklepu na znak przyjęcia ich do wiadomości. Książka winna posiadać ponumerowane kartki przeszyte i opieczętowane przez miejscowe władze sanitarne i zaopatrzone w odnośną klauzulę.

§ 23. Przepisy niniejsze podpisane na znak przyjęcia ich do wiadomości w lewym dolnym rogu przez odpowiedzialnego kierownika sklepu, mają być wywieszone w sklepie w widocznym miejscu, aby umożliwić kupującym kontrolę ich przestrzegania.

§ 24. Przepisy sanitarne obowiązujące w sklepach spożywczych czynnych, mają być wprowadzone w życie w ciągu jednego miesiąca od dnia ich ogłoszenia. Sklepy spożywcze nowe nie mogą być uruchomione bez ścisłego przystosowania ich do powyższych przepisów sanitarnych.

§ 25. Właściciele sklepów, względnie ich odpowiedzialni kierownicy nie stosujący się do powyższych przepisów obowiązujących na podstawie art. 28, ust. 1 Ustawy z dnia 21. II. 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 198) oraz art. 1 i 3 Dekretu z dnia 26. IV. 1948 r. (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 161/48) o podwyższeniu grzywien, kar pieniężnych, kar porządkowych oraz nawiązek, podlegają karze aresztu do 3-ch miesięcy i grzywny do 150.000 zł lub dwu karom łącznie.

Za Wojewodę: (—) **Dr B. Jedkowski**, Nacz. Wydz. Zdr.

Poz. 156.

Warszawa, dnia 5 lipca 1949 r.

RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTERSTWO ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH
Departament Przebud. Ustr. Roln.
Nr UR. XIII. 1/15.

Przejęcie nieruchomości na cele reformy rolnej.

Urząd Wojewódzki —
Dział Rolnictwa i Reform Rolnych
w/g rozdzielnika.

W związku z wątpliwościami Urzędów Wojewódzkich w sprawie przejęcia nieruchomości ziemskich na cele reformy rolnej Ministerstwo wyjaśnia co następuje:

1) Właściciel nieruchomości (autochton), który w toku regulacji oddaje swoją nieruchomość na rzecz Skarbu Państwa na mocy dekretu z dnia 28. XI. 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 321) ma prawo do otrzymania ekwiwalentu równej wartości, przy czym obciążenia, figurujące w księdze wieczystej nieruchomości przejętej przenosi się na nieruchomość ziemską wydzieloną tytułem ekwiwalentu.

Jeżeli zainteresowany pragnie otrzymać gospodarstwo w ramach obowiązujących norm obszarowych zrzeka się części ekwiwalentu, a właściwie prawa do części ekwiwalentu, gdyż prawa własności ekwiwalentu jeszcze nie nabył. Zrzeczenie się winno być dokonane w deklaracji, złożonej wobec władz ziemskich. Deklaracja ta nie wymaga formy aktu notarialnego.

Obciążenia, figurujące w księdze wieczystej nieruchomości przejętej, przechodzą w całości na ekwiwalent, a zatem i na ekwiwalent zmniejszony.

Nieruchomość przejęta przez Skarb Państwa wolna jest od wszelkich długów i ciężarów.

2) W trybie dekretu z dnia 22. X. 1947 r. o przepadku majątku (Dz. U. R. P. Nr 65, poz. 390) nieruchomości ziemskie, ulegające przepadkowi przejmuje się wraz z obciążeniami.

Odpowiedzialność Skarbu Państwa za zobowiązania osoby, której majątek uległ przepadkowi normuje art. 7 cyt. dekretu.

Jeżeli majątek uległ przepadkowi w całości Skarb Państwa odpowiada do wysokości wartości majątku, który przeszedł na Skarb Państwa.

W razie przepadku części majątku Skarb Państwa ponosi odpowiedzialność tylko wówczas, gdy wolny od przepadku majątek skazanego nie wystarcza na zaspokojenie wierzytelności.

W obecnym stanie prawnym zwolnienie od obciążeń nieruchomości, która uległa przepadkowi możliwe byłoby tylko przez spłatę zobowiązań, dokonaną na podstawie wymienionych wyżej przepisów. Ta sprawa jednak wymaga uzgodnienia z Ministerstwem Skarbu. O wynikach będą Urzędy Wojewódzkie powiadomione we właściwym czasie.

Dyrektor Departamentu: (—) **L. Domański**

Olsztyn, dnia 3 sierpnia 1949 r.

URZĄD WOJEWÓDZKI OLSZTYŃSKI
Dział Rolnictwa i Reform Rolnych
Wydział Urządzeń Rolnych
Nr U. Rol. I-1-42/49. w/g rozdzielnika.

Powyższy odpis przesyła się do użytku służbowego.

Za Wojewodę: (—) **Ay Henryk**, Nacz. Wydziału

Otrzymują: Wszystkie Star. Powiat. Ref. Roln.

Poz. 157.

Olsztyn, dnia 12 sierpnia 1949 r.

URZĄD WOJEWÓDZKI OLSZTYŃSKI
Dział Rolnictwa i Reform Rolnych
Wydział Urządzeń Rolnych
Nr URol. II-1-9/49.

Odliczanie inwestycyj budynkowych przy szacunku gospodarstw.

Do Ob. Ob. Starostów Powiatowych.

PISMO OKÓLNE.

Ob. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych pismem z dnia 29. VII. r. b. Nr UR PO XV. 1/29 zarządził, aby wszelkie inwestycje budynkowe, wykonywane własnym kosztem osadników, nie były wliczane do szacunku gospodarstw.

Zarządzeniem tym Ob. Minister pragnie zapobiec możliwościom ustalenia wartości zabudowań według stanu w dniu szacunku bez potrącenia wkładów inwestycyjnych osadnika.

W treści tego zarządzenia Ob. Minister daje wyraz interpretacji obowiązujących przepisów szacunkowych w ten sposób, że jakiekolwiek inwestycje budowlane, dokonane przez osadnika po objęciu budynków w celu doprowadzenia ich do stanu używalności, zabezpieczenia przed zniszczeniem oraz podniesienia ich wartości użytkowej przed oszacowaniem ich przez P. Z. U. W. — nie mogą się przyczynić do zwiększenia należności wobec Funduszu Ziemi.

Ponieważ podstawą do ustalenia wartości budynków jest szacunek P. Z. U. W. przeto organ szacunkowy przed oszacowaniem budynków powinien ustalić, czy osadnik włożył w budynki i jakie własne inwestycje przed dokonaniem szacunku przez P. Z. U. W. Podstawą do ustalenia wartości tych inwestycji będą dokumenty okazane przez osadników, a gdyby dokumentów takich nie posiadał — należy wykorzystać dowody ze świadków biegłych i komisyjnych oględzin, zgodnie z artykułami 57—63 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341).

Intencją powołanego zarządzenia jest również, ażeby odpowiednim i przystępnym podaniem treści zarządzenia do wiadomości ogółu osadników zachęcić ich do remontowania budynków i zabezpieczania przed niszczeniem. Przy tym należy podkreślić, że wkłady osadnika na inwestycje budynkowe dokonane przed oszacowaniem budynków przez P. Z. U. W. będą odliczane od wartości szacunkowych.

Zechcą Obywatele Starostowie omówić treść powyższego na odprawie wójtów gmin, na której polecić dalsze rozpowszechnienie wśród osadników za pośrednictwem sołtysów gromad.

Niezależnie od tego zechcą Ob. Starostowie wydać odpowiednie pouczenie właściwym pracownikom referatów rolnictwa i reform rolnych, aby ewentualne błędy popełnione w przeszłości, dotyczące szacunku zabudowań, jak najśpieszniej poprawili.

Za Wojewodę: (—) **Inż. J. Błoniecki**,
Dyrektor Działu Rol. i Ref. Rolnych

Poz. 158.

Olsztyn, dnia 8 sierpnia 1949 r.

URZĄD WOJEWÓDZKI OLSZTYŃSKI
Wydział Handlu Wewnętrznego
L. dz. PHH2/II — 87/49

Koszta adm.-rzeczowe stołówek.

PISMO OKÓLNE

W związku z wątpliwościami w sprawie pokrywania przez zakłady pracy kosztów administracyjno - rzeczowych stołówek, prowadzonych przez Powszechne Spółdzielnie Spożywców, Wydział Handlu Urzędu Wojewódzkiego wyjaśnia co następuje:

1. Zgodnie z zarządzeniem Min. Handlu Wewnętrznego z dnia 5. IV. 49 r. (Dz. U.M.H.W. Nr 1/49) w sprawie wysokości oraz sposobu przekazywania dotacji na koszta administracyjno - rzeczowe stołówek pracowniczych — zakład pracy obowiązany jest pokrywać wydatki administracyjno-rzeczowe stołówki w wypadkach, gdy stołówka jest prowadzona:

a) w zarządzie własnym, lub
b) przez Spółdzielnię Spożywców, lub
c) gdy pracownicy danego zakładu pracy stołują się w stołówkach, prowadzonych przy innych zakładach pracy.

2. Jeżeli rzeczywiste koszty prowadzenia stołówki przekraczają sumę przyznaną, względnie wyższe są od norm przewidzianych, wówczas dążąc do pełnego pokrycia tych kosztów zastosować należy jeden z przepisów, przewidzianych w § 6 w. w. zarządzenia.

Podając powyższe do wiadomości Urząd Wojewódzki poleca jednocześnie pouczyć zakłady pracy, których pracownicy korzystają ze stołówek prowadzonych przez Spółdzielnie Spożywców, o obowiązku dokonania rozliczeń ze spółdzielczością i przestrzegania na przyszłość zasad pokrywania wyż. wym. kosztów, ustalonych w zarządzeniu Min. Handlu Wewnętrznego z dn. 5.IV.49 r.

Za Wojewodę: (—) **Inż. A. Szczypczyński** Nacz. Wydz.

Poz. 159.

Olsztyn, dnia 5 sierpnia 1949 r.

URZĄD WOJEWÓDZKI OLSZTYŃSKI
Wydział Osiedleńczy
L. dz. N/29/134/49. W/g rozdzielnika.

Urząd Wojewódzki przesyła w załączeniu odpis pisma Ministerstwa Skarbu z dn. 7. VIII. 49 r. L. Dz. D. II. 10334/5/49 do wiadomości i stosowania.

Załącznik 1.

Otrzymują: Starostwa Powiatowe,
Zarząd Miejski m. Olsztyna.

Naczelnik Wydziału Osiedleńczego (—) **W. Okrajni**

Warszawa, dnia 7 lipca 1949 r.

MINISTERSTWO SKARBU
Nr D. II. 10334/5/49.

Do Państwowego Banku Rolnego
w Warszawie.

Komunalne Kasy Oszczędności przyjmowały wadia od osób, ubiegających się o nabycie mienia nierolniczego na podstawie dekretu z dnia 6 grudnia 1946 r. o przekazywaniu przez Państwo mienia nierolniczego na obszarze Ziem Odzyskanych i b. Wolnego Miasta Gdańska (Dz. U.R.P. Nr 71, poz. 389).

Wobec przejęcia K. K. O. przez Państwowy Bank Rolny, Ministerstwo Skarbu prosi o wydanie polecenia oddziałom Banku na terenie Ziem Odzyskanych i b. W. M. Gdańska, by przyjmowały od nabywców mienia nierolniczego wspomniane wyżej wadia.

W poruszonej sprawie zechce Bank porozumieć się bezpośrednio z Komunalnym Bankiem Kredytowym, któremu zarządzeniem Ministra Skarbu z dnia 29 lutego 1947 r. (Monitor Polski Nr 46, poz. 321) zalecona została akcja zawierania w imieniu Skarbu Państwa umów sprzedaży lub dzierżawy mienia nierolniczego.

Dyrektor Departamentu: (—) **K. Żyła**

Dział nieurzędowy — Ogłoszenia

Zgłoszono, celem unieważnienia, zgubienie, wzgl. skradzenie, nast. dokumentów:

— Urząd Wojewódzki Olsztyński unieważnia legitymację urzędową Nr 736/Z wystawioną 6. VI. 1949 r. na imię Kwiecinski Stanisław insp. U. N. C. E. F. w Urzędzie Wojewódzkim Olsztyńskim. 636

— Piaścik Kazimierz, gm. Trzonki, pow. Pisz, tymczas. zaświad. tożsam. Nr 1309, wyd. przez Zarząd Gm. Mały-Płock. 605

— Sierzputowski Czesław, pow. Braniewo, tymcz. dowód tożsamości konia Nr 41818, wyd. przez gm. Nowa Pasłęka. 566

— Bieluk Piotr—Olsztyn, Artyleryjska—karta rej. samochodu m-ki Bedford Nr ser. 54998, wyd. przez Urz. Woj. Olsztyński — Wydz. Komunikacyjny. 603

— Stasiulewicz Zofia, Wielka Ruciarnka, p-ta Chruściel, pow. Braniewo, tymczas. dowód tożsam. konia Nr 333/89, wyd. przez gm. Chruściel. 590

— Oszczęda Bronisław, zam. Dżurdziewo, gm. Szkotowo, pow. Nidzica, dwa tymczasowe dowody tożsamości koni, wyd. przez gminę Szkotowo, Nr 40139, 02560. 544

— Stateczny Jan, Bludowo, pow. Braniewo, tymczas. dowód tożsam. konia Nr 56219, wyd. przez gm. Chruściel. 589

— Marciniak Władysław, Krekole, pow. Lidzbark Warm., dwa tymczas. dowody tożsam. koni Nr 39785 i 38786, wyd. przez gm. Kiwity oraz 4 odcinki zameldowania w gm. Kiwity. 610

— Kochański Franciszek, Derc, gm. Lamkowo, tymczas. dowód tożsam. konia Nr 31817, wyd. przez gm. Lamkowo. 597

— Kędziela Stanisław, Bartniki, gm. Kiwity, tymczasowy dowód tożsamości konia Nr 62432, wyd. przez gm. Kiwity, Matusik Franciszek, Bartniki, gm. Kiwity, tymczasowy dowód tożsamości konia Nr 2749, wyd. przez gm. Chruszczewka, pow. Sokołów Podlaski. 557

— Bójwid Jadwiga, Dąbrowo, gm. Węgielsztyn, pow. Węgorzewo, odcinek zameldowania oraz dowód osobisty, wyd. przez gm. Węgielsztyn. 534

— Boguszewicz Felicja, Spręcowo, gm. Dywity, tymczas. zaświad. tożsam. konia Nr 67811, wyd. przez gm. Dywity. 608

— Schels Stanisław, Olsztyn, Ks. Witolda 4, karta rej. Nr 9, wyd. przez Zarząd Miejski Olsztyn—Wydz. Wojskowy. 609

— Wiśniewska Franciszka, Dąbrówka, gm. Klewno, tymczas. dowód tożsam. konia Nr 24656, wyd. przez gm. Klewno. 596

— Waszkiewicz Stanisław, maj. Łozdaj, pow. Kętrzyn, książeczka wojskowa Nr 0167636, wydana przez RKU Kętrzyn. 469

— Tomczak Józef, Iława, zaświadczenie rejestracji wojskowej, wyd. przez gm. Kisielice. 611

— Helena Górecka, zam. Miłakowo, tymczasowy dowód tożsamości konia Nr 62915, seria I, poz. 657, wydany przez Zarząd Gm. Miłakowo. 381

Prenumerata „Olsztyńskiego Dziennika Wojewódzkiego" wynosi rocznie 1.500 zł, półrocznie 800 zł, kwartalnie 500 zł. Cena pojedyńczego egzemplarza 80 zł.

Ceny ogłoszeń: o zmianie nazwiska — ryczałt 1.200 zł (wraz z dokumentem dowodowym), o zagubieniu dokumentów najmniejsze ogłoszenie — 300 zł (wraz z dokumentem dowodowym), ogłoszenie drobne do 100 wyrazów — 30 zł za wyraz, ogłoszenia większe — cała strona 8.000 zł, 3/4 strony — 7.000 zł, 1/2 strony — 5.500 zł, 1/4 strony — 3.000 zł, 1/8 strony — 2.000 zł. Tabelaryczne i cyfrowe o 50% drożej. Należność za prenumeratę i ogłoszenia płatna jest z góry. Opłaty należy wnosić na konto administracji „Olsztyńskiego Dziennika Wojewódzkiego" P. K. O. Warszawa Nr I-1224. — Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów Dziennika należy wnosić do administracji niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Adres Redakcji i Administracji: „Olsztyński Dziennik Wojewódzki" — Urząd Wojewódzki w Olsztynie, Pl. Wolności Nr 1, pokój Nr 49, tel. 25-72.

P. O. Z. G., Olsztyn. — 1.050. — Lz. 2204. 22. IX.—5. X. 1949 r. Z-7010 **Tłoczono z polecenia Wojewody Olsztyńskiego**